

PROLETARER I ALLE LAND FORÈN DERE !

den røde ARBEIDEREN



1987 15. årg. Organ for Kommunistisk Arbeiderforbund

1. MAI 87

LØNNSOPPGJØRET - LEVESTANDARDEN TIL ARBEIDSFOLK SKAL NED!

De norske kapitalistene og deres statsapparat vil redusere lønnstakerenes levestandard slik at eierinntektene skal kunne øke raskere enn i utlandet. Skjer ikke det, setter de i gang kapitalflukt til utlandet. Derfor må vi "alle" (dvs. lønnstakerne) stramme livreima inn til fordel for "landets" økonomi (dvs. kapitalistenes profitt).

Bak propagandaen for det såkalte "nulloppgjøret" ligger den skapte psykosen omkring de lave oljeprisene våren og sommeren 1986. At oljeprisene siden har steget og nå er nesten fordoblet, avstedkommer ingen endring i den "medisin som landet trenger". Argumentet om oljeprisene

som reelt argument har falt bort, men opprettholdes likevel ved at gjennomsnittstall for 1986 anvendes i propagandaen. Et annet argument har også langt på vei falt bort - handelsbalansen de tre siste månedene som er publisert: november, desember og januar, viser en kraftig bedring og var samlet sett i balanse. Videre har låne- og kredittboomen åttatt betydelig. Samme dag som denne artikkelen skrives (23/4-87) opplyses det om ny kursrekord på Oslo Børs. På spørsmål fra Dagsrevyen om hvorfor dette kan skje i krisetid for landet, svares det fra Oslo Børs' representant at forventningen (kapitalistenes) til norsk

økonomi er svært god. Konfrontert med dette hevder finansminister Berge likevel at regjeringens argumentasjon i lønnsoppgjørdebatten står urokket!

Nulloppgjøret betyr at det er den solidariske, felles lønnsrevisjon som er satt lik null, mens det for de lokale bedriftsvisse forhandlingene forutsetningsvis skal være markedskonkurransen bedriftene imellom som skal avgjøre hvilke arbeidstakergrupper som skal få tillegg og størrelsen på de lønnstillegg som skal gis. Dermed dette skjer, vil det bety mindre sentrale tariff- enn i dag - mer bedriftsrettede tilpas-



Null-oppgjøret - LO's og DNA's totale avsløring!

Krev generelt tillegg for alle, reis lokale krav, stå på kravene, avvis voldgift og arbeidsrett, studér og anvend Strassbourger-tesene.

Nei til borgerstatens rasering, privatisering og fordyring av helse-, sosial- og skolevesenet. La kapitalistene betale sin egen krise.

Seks timers arbeidsdag med full lønnskompensasjon!

Senk pensjonsalderen!

Kjemp for likestilling mellom kvinne og mann.

Stå sammen i kampen for sosialismen.

Solidaritet med den undertrykte samiske nasjonale minoritet - Fulle demokratiske retter til samefolket.

Avvis all rasisme og sjåvinisme - Norske og utenlandske arbeidere har felles interesser.

Ingen deportasjon av asylsøkerne!

Seier for Sør-Afrikas folk - Full boikott av Botha-regimet!

Seier for Eritreas folk - Full støtte til EPLF!

Stopp sionistisk annekasjon og ekspansjonisme - Fritt Libanon! Fritt Palestina!

Frihet til Afghanistans, El Salvadors, Polens og Tyrkias folk - Nei til de imperialistiske supermaktenes aggresjon og innblanding!

USA - hendene vekk fra Nicaragua!

Ingen styrking av det borgerlige forsvaret!

Nei til forhåndslagring!

Nei til atomstrategien!

NATO ut av Norge!

Kapitalisme betyr krig - Sosialisme betyr fred!

Studér marxismen-leninismen!

Uten en revolusjonær teori - ingen revolusjonær bevegelse.

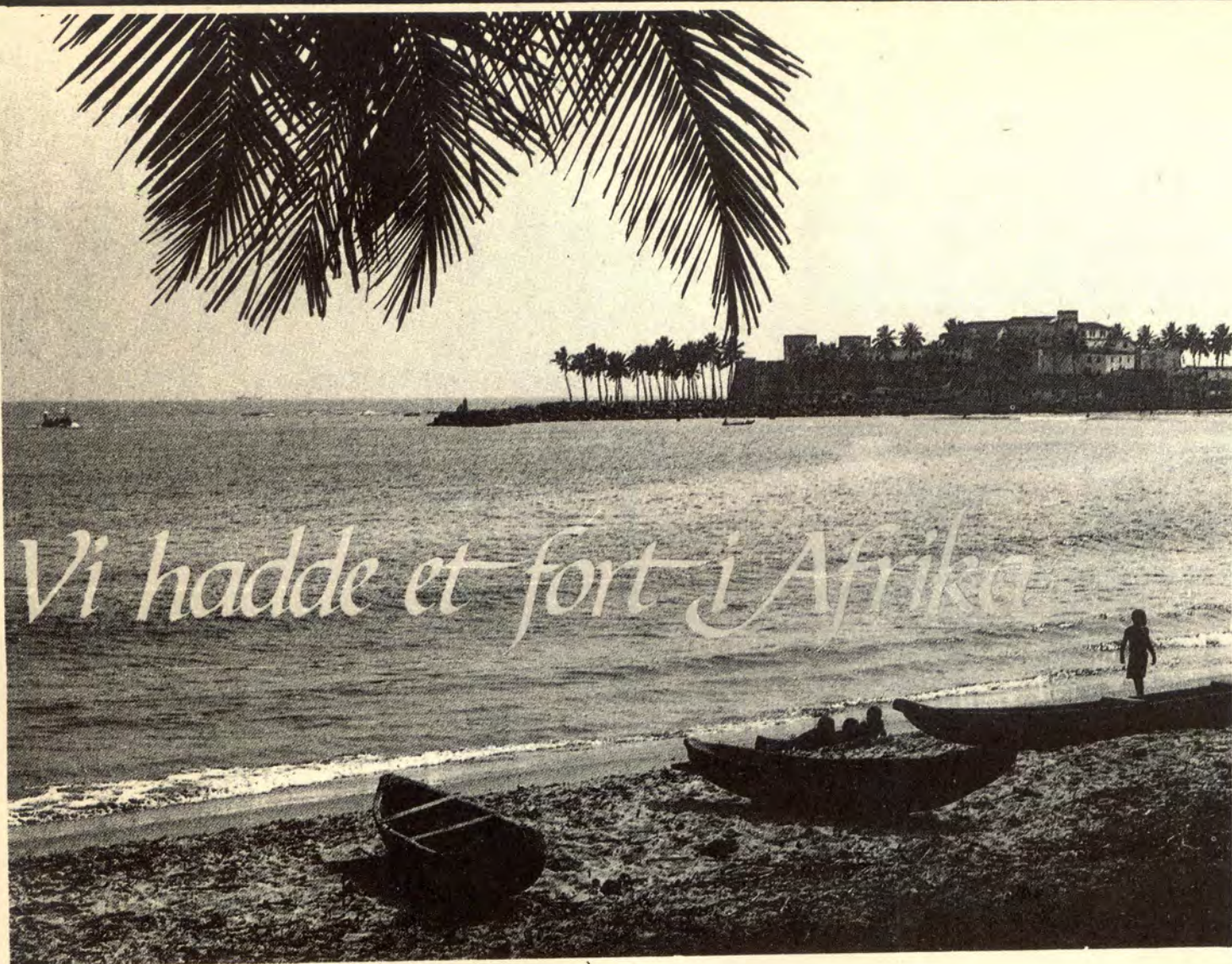
Ta del i gjenreisningen av en partibyggende organisasjon -

SLUTT OPP OM KOMMUNISTISK ARBEIDERFORBUND I KAMPEN FOR ET SOSIALISTISK NORGE!



den røde ARBEIDEREN

KOMMUNISTISK ARBEIDERAVIS



FLYKTNINGER OG INNVAANDRERE I NORGE

Det klages, særlig fra myndighetenes side, over at det kommer så mange flyktninger og innvandrere til Norge for tiden. Til og med store deler av arbeiderklassen klager over dette.

Men hvordan har nordmenn og spesielt de øvrige europeiske folk gjennom historien oppført seg mot andre folk og nasjoner i verden?

Vi vet at spanjolene og portugiserne drepte ca. 50 millioner indianere i Syd- og Mellom-Amerika for å få gull og kolonier. Dette skjedde fra år 1500 og i 400 år framover inntil spanjolene i begynnelsen av vårt århundre ble kastet ut av Cuba. På denne øya drepte de forøvrig hele den indianske befolkningen og millioner av negerslaver i tillegg. De kom med sine geværer og undertrykkelsesmetoder og sin egen religion som de med vold og tortur tvang på indianerne. Hundre år senere, ca. år 1600, kom engelskmenn og franskmenn til Nord-Amerika og drepte etterhvert nesten alle indianere på dette kontinentet. Fra ca. 1850 og utover var mange innvandrede nordmenn i Nord-Amerika med på utryddelsen av indianere der. De europeere som innvandret til Syd- og Nord-Amerika flyktet ikke fra noe terrorvelde, men kom dit for å erobre gull og

grønne skoger. De kom ikke med utstrakte hender for å arbeide for indianerne, men med vold, brann, drap og terror.

Det samme skjedde i Afrika, Asia og Oseania. Her var det portugisere, spanjoler, nederlendere, engelskmenn og franskmenn som var de ledende undertrykkere.

I Afrika dannet de ikke bare kolonier med grusom undertrykking av den innfødte befolkning som følge, men de bortførte også millioner av negre og solgte dem som slaver i Nord- og Syd-Amerika.

Danmark-Norge hadde fra 1670 tre små øyer i Vestindia som kolonier. For Danmarks vedkomme helt fram til vårt århundre. Dette var øyene St. Thomas, St. Jan og St. Croix. Samtidig hadde de et slavefort i Ghana hvor de hentet negerslaver over til sine vestindiske øyer. Tusenvis av nordmenn var med på denne slavehandelen og den grusomme terroren av slavene på de vestindiske øyer.

Ca. 100 tusen neger-slaver ble fraktet fra det dansk/norske fortet i Ghana til de Vestindiske øyer, vesentlig med norske skip og mannskap!

Den moralske og økonomiske gjeld de europiske nasjonene derfor står i til alle andre folk og

nasjoner i verden er så stor og grusom at den aldri kan betales tilbake. I løpet av 500 år har de europeiske nasjoner myrdet over 100 millioner mennesker av andre folk og raser på jorden, samtidig som de også har plyndret, ruinert og knust utallige stater og nasjoner over hele kloden. Ved geværers og kanoners hjelp har de kavet til seg rikdom fra hele den øvrige verden. Dette har skapt grunnlaget for deres økonomiske overlegenhet og makt i dag.

Selv om de europeiske og nord-amerikanske nasjoner brukte halvparten av sin brutto nasjonalinntekt i hundreder av år framover til hjelp for de underutviklede land, kunne de ikke få tilbakebetalt sin gjeld til disse. Selv om de bragte alle andre land opp på det samme industrielle og økonomiske nivå som de europeiske land befinner seg på i dag, kunne de ikke få tilbakebetalt sin gjeld, for de hundre millioner myrdede kan aldri godtgjøres!

Flyktningestrømmen i moderne tid har oppstått ved at noen mennesker har måttet flykte fra terror-regimer til land med mere humant styresett.

Da nazistene opprettet sitt diktatur i Tyskland, flyktet mange kommunis-

ter og jøder fra dette landet. Endel av disse kom til Norge. De fleste kom illegalt, for den norske arbeiderparti-regjeringen, med Nygårds-vold og Trygve Lie i spissen, gjorde hva den kunne for å stenge dem ute. Det var bare kommunistene som hjalp de tyske flyktningene i Norge den gangen.

Mange husker også at norske menn og kvinner måtte flykte til Sverige under tyskernes terror i Norge fra 1940 - 1945. Den første tiden ble disse flyktningene internert i leire som de selv måtte bygge. Mange ble også sendt til skogene i Nord-Sverige for å hugge tømmer.

Mange nordmenn tenker med bitterhet tilbake på den behandlingen de fikk av vårt broderfolk den første tiden under siste verdenskrig. Disse nordmenn husker den dag i dag hva det vil si å være flyktning i et annet land.

Senere, da alle forsto at lyskland ville tape krigen, ble forholdene meget bedre for de ca. 200 tusen norske som etterhvert flyktet til Sverige. Da ble det til og med opprettet en egen militær styrke av nordmenn som hadde til hovedoppgave å hindre opprettelsen av en kommunistisk stat i Norge etter krigens slutt, som Tranmål fryktet.

Allikevel var det meget viktig og til stor hjelp for den norske befolkning å kunne komme vekk fra den tyske terror til et vennligsinnet land når fengsel og tortur truet! Kanskje nordmenn bør tenke litt på dette nå når det kommer et fåtall flyktninger til Norge fra terror-regimer. Som nevnt kom det ca. 200 tusen norske flyktninger til Sverige i løpet av den tyske okkupasjon av Norge. I dag er det ca. 75 000 utenlandske statsborgere i Sverige fra den underutviklede del av verden. Det er ca. 25 000 i Norge av samme kategori, derav er ca. 10 000 innvandrere fra India og Pakistan. Det kommer nå ca. 4 000 flyktninger til Norge årlig, men ca. 2 000 av disse reiser årlig ut igjen. (Statistisk Årbok 1986) Det har derfor kommet bare ca. 2 000 flyktninger netto til Norge årlig! Det vil altså ta ca. 100 år for å komme opp til det antall norske flyktninger som var i Sverige på slutten av den tyske okkupasjon. Det norske folk burde derfor skamme seg i sitt innerste over uttalelser om at det er for mange flyktninger i Norge. Dette er rasisme av værste slag! De terror-regimer som flyktningene kommer fra er forresten opprettet og holdes vedlike bare ved hjelp av de imperialistiske stormakter i Europa og i Nord-Amerika.

I de senere år har norske myndigheter også gitt innreise- og arbeidstillatelse til en del innvandrere fra den underutviklede del av verden. Dette er vesentlig på grunn av at industri-kapitalistene ønsker billig arbeidskraft i en tid med liten arbeidsløshet i Norge.

Både flyktningene og innvandrerne kommer til Norge med åpne hender og tilbyr å arbeide billig for oss. Etter å ha blitt diskriminert av myndighetene, spesielt av politiet i 3. grads forhør, får de dårlig lønnet arbeide og annenrangs boliger. Allikevel lar myndighetene den rasistiske propagandaen florere slik at det skapes et negativt forhold til flyktningene og innvandrerne i den norske befolkning, også langt inn i arbeiderklassen. Samtidig fortsetter de kapitalistiske landene den økonomiske utplyndringen av de tidligere koloniene. Dette gjøres også av det imperialistiske Norge. De fleste tidligere kolonilandene



DNA - et parti for yapper

DNA's landsmøte i mars ble et eneste stort festmøte for Gro Harlem Brundtland og den politiske linja dagens partiledelse følger. Alle løftebruddene og omleggingen av partiets politikk etter regjeringsskiftet i fjor vår møtte nesten ingen motstand eller kritikk. Ytterst få kritiske røster hevet seg etter partilederens hovedinnledning om den politiske situasjonen.

En samlet norsk presse er enig om at landsmøtet var et klart steg til høyre - under forbløffende enighet i forsamlingen. Manøveren ble gjennomført på en oppsiktsvekkende uddramatisk måte. Hele toppladelsen ble gjenvalgt uten motkandidater. Enstemmigheten preget også alle enkeltvedtak landsmøtet fattet. Fraværet av reell debatt var det typiske. Videre er det verdt å merke at det i vedtakene ikke ble stilt et eneste konkret krav til regjeringa eller til eventuelle budsjettforslag fra den til høsten. Ingen av løftene fra den såkalte velgergarantien ble hentet fram igjen. På presse-

blir derfor fattigere og fattigere, mens de kapitalistiske og de såkalte sosialistiske landene blir rikere og rikere, som en F.N.-undersøkelse viser.

Dette beviser at den utviklingshjelpen som de tidligere kolonier får fra industrilandene bare er en brøkdel av det de kapitalistiske land fort satt plyndrer dem for økonomisk. Dette gjøres ved at prisene på industrivarer settes for høyt og at råvareprisene fra de underutviklede land settes for lavt. Det er nemlig de kapitalistiske land som bestemmer prisene på verdensmarkedet. Den rikdommen - kapitalen - som finnes i de kapitalistiske land i dag er for det meste oppstått ved utplyndringen av koloniene og de andre underutviklede land på den måten som ovenfor nevnt, og utplyndringen fortsetter! Den såkalte utviklingshjelpen til en rekke underutviklede land har dessuten ingen annen hensikt enn å forsøke å hindre dem i å gå over til kommunistisk styresett!

Verdens historie i de siste 500 år viser der-

for at europeerne, også nordmennene, har oppført seg som tyver, vandaler og mordere overfor alle andre folk i verden. De har plyndret og brent værre enn vikingene gjorde for 1000 år siden.

Det kommer nå noen få tusen flyktninger til Norge på grunn av at folk flykter fra terrorregimer som den moderne imperialismen har opprettet rundt om i verden. Disse folk kommer hit for i det hele tatt å kunne overleve! Det er derfor nå på tide at den norske arbeiderklassen lærer av de historiske erfaringer og sørger for at både flyktningene og innvandrerne i Norge får en human og menneskelig behandling her i landet.

Vi kan ikke vente at noen andre klasser i Norge er villige til å gjøre det!

Bildene er hentet fra Programbladet.

I radioen P.1 sendes programmet:
"Våre glemte tropekolonier - et sort hull i norgeshistorien".
Mandag 4. og 11. mai kl. 22.30.

konferansen etter landsmøtet tolket Gro Harlem Brundtland dette som full oppslutning om regjeringas karakteristikk av 1987 som et unntaksår - en karakteristikk som nok også vil bli brukt på kommende år.

Gjennomføringen av landsmøtet var dyktig gjennomført av den sterkt dominerende fløyen i DNA. Brundtland, Førde, Jagland og Stoltenberg (to blå) har klart det mange ikke trodde var mulig, å bringe partiet på offensiven i forhold til Høyre. Gallup-tall viser at Gro Harlem Brundtland allerede har gjort betydelige innhogg i Høyres velgergrupper. DNA har nå skaffet seg en plattform for offensiv utvikling av kapitalismen. Partiet har riktig nok grepet fatt i reelle samfunnsproblemer: boligprisene, barnehagekøene, sjukehuskøene etc., men nøyer seg bare med å vise retningen når det gjelder løsningen av disse problemene. Og her brukes smarte positivt ladede begreper i 80-årenes debattklima: "reformer av reformene", "fordomsfri", "nye tanker", "slakte hellige kyr", "ikke stivne" etc. Dette ullne, lite konkrete pratet er imidlertid med på å legge det ideologiske grunnlaget for, på litt lengre sikt, å løse problemene med reaksjonære tiltak.

Borgerlig DNA-politikk er gammelt nytt. Det som nå har skjedd - seks år etter at partiet fjernet ordet "sosialisme" fra prinsippprogrammet - er en endring av markedsføringen av seg selv overfor store lønnstakergrupper med høyere utdanning. Disse mellomlagene har i den senere tid svingt til høyre. DNA har funnet ut at skal disse vinnes, må partiet selv svinge i samme retning, først i "avidéologisering" og deretter i konkret handling. Dermed vil DNA bli akkurat det som det framstår som i den fløyen i borgerskapet som er flinkest til å drive høyrepolitikk i dagens Norge.

Redaksjonen avsluttet
23.4.87.

Rudolf Nilsen:

Ridderslag

Vi har en verden å vinne
og ikke en time å miste.
Så skulle vi famle i blinde
og spikre oss selv en kiste?

Husk, vi er folket som murer
et vern med den venstre hånden,
mens fienden ligger og lur
og venter vi oppgir ånden.

Så skulde vår høire hånds verge
være en rusten klinge?
Nei, tro flytter ingen bjerge
og kan ikke seiren bringe.

Muren, vårt vern, er partiet.
Men sverdet er: Lenins lære!
Og er du til kampen viet
da skal du sverdet bære.

Lønnsoppgjøret..

forts. fra side 1

ninger. Det vil kunne bety en mer markedsbestemt lønnsfastsettelse enn i dag.

De som taper er de lønnstakergrupper innen privat og offentlig sektor som ikke er sterkt etterspurt på arbeidsmarkedet. Nulloppgjørets siktemål er å gi minimal virkning på samlet lønnsvekst, men stor virkning på endret lønnsprofil med større lønnsforskjeller i et markedsrettet lønssystem. At LO-toppen og DNA går inn for et slikt system avslører til gangs deres sanne borgerlige karakter.

Kapitalistene og deres sosialdemokratiske medspillere prøver å holde de lokale lønnsforhandlinger som pågår, i det skjulte slik at smitteeffekten blir minst mulig og slik at flest mulig skal innstille seg på at nulloppgjøret "gjelder alle". Det som faktisk skjer er at det i solidaritetens navn forsøkes gjennomført en tilpassing til markedsbestemte lønninger, dvs. en viss lønnsvekst til de sterke og nullvekst (dvs. reallønnsnedgang) til de svake. Det skal opprettes et fleksibelt A-lag (deltakerne på dette vil variere sterkt både i antall og hvilke grupper som vil være aktuelle) og stort B-lag i arbeidsmarkedet.

Men ingen lønnstakere er svake dersom de står sammen og fører en korrekt politikk. "Smitteeffekten" må bli størst mulig. Lokale lønnskamper må føres også der hvor "markedet ikke krever det". Størrelsen på tilleggene må løsriver fra den enkelte bedrifts inntjeningssevne. Innen en og samme bedrift må det gis mest mulig uniform, og dermed solidariske, tillegg for alle lønnstakergrupper. På denne måten kan vi kjempe for en mest mulig solidarisk profil i de lokale lønnsoppgjørene. Men vi må også propagandere og kjempe for at det ved tariffoppgjørene fortsatt skal gis generelle tillegg.

STYRK SOLIDARITETEN I
KAMP MOT KAPITALKREFTENES
FRAMSTØT!



1. MAI 87

Kapitalisme betyr krig - Sosialisme betyr fred!

Studér marxismen-leninismen!

Uten en revolusjonær teori - ingen revolusjonær bevegelse.

Ta del i gjenreisningen av en partibyggende organisasjon -

SLUTT OPP OM KOMMUNISTISK ARBEIDERFORBUND I KAMPEN FOR ET SOSIALISTISK NORGE!



SOVJETUNIONEN UNDER GORBATSJOV EN IMPERIALISTISK STAT

Sovjetunionens nye "unge" leder Michail Gorbatsjov viser en helt annen vitalitet enn det sovjetlederne har vist på mange år. I en tid har det i vestlig presse vært spekulasjoner om Gorbatsjov vil ha evne til å "redde sosialismen". Disse spekulasjonene kommer ikke bare fra vanlig borgerlig hold, men også fra såkalt venstresosialistisk hold, som nå øyner nytt håp. Overfor det revisjonistiske systemet er dette en naiv holdning.

Nedenstående artikkel er en beskrivelse av det system som Gorbatsjov står som leder for, og som i hovedsak ikke vil bli endret med de reformer som er på tale i Sovjetunionen.

Vi skal senere komme tilbake med en artikkel i den røde Arbeideren mer spesielt om den såkalte Glasnost-politikken.

Sovjetunionen er i dag en kapitalistisk stat som utbytter arbeiderklassen i sitt eget land og som utøver imperialistisk dominans over sine naboer i Øst-Europa og også i stigende grad andre steder i verden. Sin sanne krigerske karakter har den sovjetiske imperialismen vist ved invasjonene i Tsjekkoslovakia og Afghanistan.

Etter Stalins død restaurerte de moderne re-

visjonistene, med Krustsjov i spissen, kapitalismen i Sovjetunionen etter at de hadde tatt makten. Krustsjovistene gjorde profitt til det viktigste mål for produksjonen, som i andre kapitalistiske land.

Statseiendommen fortsatte imidlertid, fabrikkene ble ikke fordelt til private eiere. Stats eiendommen eksisterte fortsatt, men fordelingen av og endemålet for produksjonen ble i høy-

este grad endret. Et nytt utbytende borgerskap ble dannet. Det tilegnet seg merverdien fra arbeiderklassens arbeid. Tilegnelsen av merverdien i Sovjetunionen er imidlertid ulik tilegnelsen i klassiske kapitalistiske land. I sist nevnte type land blir tilegnelsen gjort i forhold til hver enkelt kapitalists størrelse på sin kapital, mens i Sovjetunionen og de øvrige revisjonistlandene blir merverdien fordelt etter hvilken posisjon i statshierarkiet den enkelte kapitalist har. Et system av høye lønninger, spesialbonuser, privilegier etc., har bygd seg opp til et slags institusjonalisert apparat for tilegnelsen av merverdien som stammer fra arbeiderklassens arbeid.

Revisjonistene hevder at arbeidsgodtgjørelsen er i overensstemmelse med den arbeidsinnsats som ytes, men i virkeligheten er hele systemet av høye lønninger materielle stimuli, spesialbonuser og privilegier etablert for å frarøve arbeiderklassen og andre arbeidsfolk fruktene av deres arbeid.

Forholdstallet mellom de virkelige inntektene til arbeiderne og sovjetborgerskapet varierer fra 1:10 til 1:30. Dette betyr at eiendom som formelt er proklamert å være hele folkets eiendom i virkeligheten eies kollektivt av en håndfull byråkrater og toppfunksjonærer. Forskjellen i inntekt og livsstil mellom det nye sovjetiske borgerskap og arbeidsfolk er like markert som i de vestlige kapitalistland.

I Sovjetunionen er alle økonomiske foretak basert på selvfinansiering. Etter loven har lederne for foretakene fullmakter med hensyn til driftsmessig handfrihet. Maksimering av profitten er det veiledningsprinsipp foretakslederne har når de iverksetter sine produksjonsplaner. Friheten de har til å kjøpe og selge produksjonsmidler innenfor rammen av det sentraliserte byråkrati, har ført til en situasjon hvor også produksjonsmidlene er varer, akkurat som arbeidskraften til arbeiderne er det. Foretakslederne kan i henhold til produksjonsplanene ansette og sparke arbeidere.

Den sovjetiske økonomien har således allerede blitt omformet til en vareproduserende økonomi som økonomiene i de andre kapitalistiske land. I denne situasjonen viser den sovjetiske økonomien å ha alle de samme kjennetegn på produksjonsanarki som er typisk for de vestlige kapitalistiske økonomiene, slik som uharmonisk utvikling av de forskjellige produksjonsgrenene, manglende utnyttelse av produksjonskapasiteten, synkende produksjonsrate, "flaskehalser" i produksjonen etc. Dette er et resultat som har sin rot i selve naturen til det kapitalistiske systemet som hersker i Sovjetunionen. Oppgaven som arbeiderklassen i Sovjetunionen står overfor er den samme som arbeiderklassen i de kapitalistiske land i Vesten står overfor. Den råtne kriserammede borgerlige samfunnsorden må veltes ved den sosialistiske revolusjonen og etableringen av proletarietets diktatur, dette ærerike, framskredne system som de sovjetiske arbeiderne og fattigbøndene først bragte til verden gjennom den sosialistiske Oktober-revolusjonen.

den røde **ARBEIDEREN**

KOMMUNISTISK ARBEIDERAVIS